



Opgericht 5 november 2009

Gouden Erespeld voor Lea Bogers-Dam

Uitreiking Gouden Erespelden 2009 op 11 april 2009

Ieder jaar onderscheidt de Raad van Beheer mensen, die zich bijzonder verdienstelijk hebben gemaakt voor de kynologie, met de Gouden Erespeld. De bij de Raad aangesloten verenigingen, andere organisaties of privépersonen kunnen daartoe voordrachten indienen. In 2009 vond de plechtigheid plaats op 11 april bij de Schimmel te Woudenberg, waar de onderscheidingen werden uitgereikt aan meer dan 25 verdienstelijke kynologen.

Mevrouw A. (Lea) Bogers-Dam

Mevrouw Bogers-Dam is begonnen als fokker zo'n veertig jaar geleden. Na de dood van haar man, Piet Bogers, was zij gedwongen haar liefde voor de ponyfokkerij op te geven. Want behalve Engelse Cockers fokte Lea ook pony's. Uiteindelijk heeft zij besloten het tot Engelse Cockers te beperken.

Haar eerste Engelse Cocker Spaniel kampioen was Tripol's Funny Faisal, in 1977. Hij was de voorganger van een lange lijst Tripol's Cockers die deze titel wisten te behalen. Ook internationaal behaalden honden uit haar fokkerij de nodige successen. Mevrouw Bogers heeft zich als fokker, maar ook als actief lid van de rasvereniging, altijd ingezet voor behoud van gezondheid en karakter van het ras. Zij onderkende al in een vroeg stadium het belang van gezondheidstesten voor de fokkerij. Binnen de rasvereniging wordt zij niet alleen gewaardeerd om haar grote kennis van het ras – zij wordt oneerbiedig wel eens een 'wandelende databank' genoemd –, maar vooral wordt zij gewaardeerd voor het feit dat zij haar kennis graag deelt met anderen, ook met beginnende fokkers. Daarnaast maakt de vereniging dankbaar gebruik van haar internationale contacten in Europa en in de Verenigde Staten. Binnen de rasvereniging heeft mevrouw Bogers zich jarenlang ingezet in de fokcommissie en voor het samenstellen van het Jaarboek.

Reactie van Lea zelf:

Daarom heb ik de gouden erespeld verdiend!

Zij kunnen mij wel een drammer vinden: Maar door mijn gedram is de Cocker hier in Nederland wel een stuk gezonder geworden. Ik heb steeds mijn nek uitgestoken en het voorbeeld gegeven hoe het moest. Honden die niet geschikt zijn voor de fok: NIET mee fokken. Mijn beste leermeester was mw Francien van de Garde. Als beginnende fokker was ik hier heel blij mee.

Ik ben een van de eerste die de ogen is gaan testen en heb mij er voor ingespannen de oogtesten in het fokreglement op te nemen in Nederland. Dat is een gedenkwaardige vergadering geweest binnen de rasvereniging waar ik samen met Jos Heijssen en een stel opgetrommelde leden dit onderwerp op de agenda geplaatst kreeg.

Tripol's Funny Faisal was een van de eerste ooggeteste honden. Toen was er nog geen formulier zoals nu, maar een kaartje waarop stond dat jij geweest was en de hond

goedgekeurd was. Het jaar erop weer terugkomen. Daarna is het bij de Hirschfeld Stichting onder gebracht. Nu heeft de Raad van Beheer het onder zijn beheer.

Al mijn fokhonden zijn getest. Niet goed, dan uit de fok.

Ik heb er voor gestreden om de fokdieren op HD te laten testen en ook dit in het fokreglement op te nemen, samen met Sandra Taale en weer een stel opgetrommelde leden. Want dat was echt nodig. Ik liet mijn honden al Duitsland testen (het prijsverschil was enorm), maar moest er erg op aandringen om de testen verplicht te maken.

Ik heb er ook door gedramd gekregen dat honden die FN (nierfalen waar de hond aan dood gaat) vererfden uit de fok gehaald moesten worden. Ik heb samen met Hanneke Scheer mijn reuen laten onderzoeken op hartafwijkingen in Duitsland (in Nederland kon dat alleen met een zieke hond en niet preventief). Om te weten waar jij over praat moet jij weten hoe het zit.

En tot slot heb ik mij hard gemaakt om fokdieren DNA te laten testen. Ook dit heb ik er samen met Sandra Taale doorgedrukt. Vanuit Amerika heeft zij mij enorm geholpen. Sandra is ook een persoon die er voor het RAS is. De door mij gefokte Tripol's Disquys Dalimit was de Eerste DNA-geteste Cocker voor PRA in Nederland. Weeping Willow's Amish, ook een hond van mij, was de eerst geteste hond voor FN (erfelijke nierafwijking) in Nederland.

Trouwens: ik heb ook nog 20 kampioenen gefokt. Zonder een 'hoge boom' te willen zijn. Wel nog steeds de recordhouder in Nederland. Ik wil iedereen bedanken die hier aan mee heeft gewerkt.

Lea Bogers